

Ez Bobula harmadik története.
Olvassátok el, aztán alkossátok újra!

A PIACON

- Bobula, Bobula, - suttogta a nagymama. - Ébresztő!
 A kislány kinyitotta az egyik szemét. A szobában még sötét volt. Biztosan álmodtam valamit, gondolta, és aludt tovább.
 - Bár nem süt a hasadra a nap, el kell indulnunk - hallotta még mindig a nagymama hangát. Kinyitotta hát a másik szemét is, hogy körbenézzen. A nagy már fel volt öltözve. - Sietnünk kell.
 Bobula nem zavartatta magát. Ha sietnetek kell, hát siessetek, gondolta, majd átfordult a másik oldalára.
 - Te nem akarsz velünk jönni a piacra?
 - De azt mondtad, hogy mielőtt elmegyünk, még alszunk egy kicsit
 - nyávogta, mint egy szendergő macska.
 - Már aludtunk. Hajnali három óra van. Gyere, mutasd meg, mennyit nőttél az éjszaka - kapcsolódott be a beszélgetésbe a nagypapa.
 Bobula hirtelen kiugrott a dunyha alól és elkezdett fel-alá járkálni a szobában, mintha ő lenne a legmagasabb ember a világon. A nagymama és a nagypapa nem győztek álmétkodni.
 - Nahát, tényleg megnőttél - ismételtgették és elismerően bólogattak.
 Bobula megivott egy bögre tejet reggelire. A biztonság kedvéért. Ha netán nem nőtt volna eleget az éjjel. Az ablakon át látta, hogy a nagypapa bepakolja a zöldséges ládákat a kocsiba. A csomagtartóba és a hátsó ülésre. A paradicsomos ládákat az autó tetejére tette, szorosan odakötözte, úgyhogy az autó úgy nézett ki, mint egy hatalmas kötözött sonka.
 - Az éjszakának paradicsom illata van! - kiáltott fel Bobula, mikor kilépett a házból. Nagyon kíváncsi volt, hogy hord - e a Hold hálósipkát alvás közben. Miután megtalálta őt az égbolton, látta, hogy hatalmas hálósipkát húzott éjszakára, ami telis - tele van apró csillagokkal.
 - Ott a bojtja - mutatott a nagyapa az égboltra. -
 Esthajnalcsillag.

Jegyzeteljétek ki a legfontosabb információkat a szövegből!
 A jegyzet lehet:
 Gondolattérkép
 Táblázat
 Rajz, stb.

Ez Bobula harmadik története.
Olvassátok el, aztán alkossátok újra!

Bobulának majdnem letekeredett a feje a nyakáról, annyit forgatta körbe – körbe az eget kémelve.

Végül a nagypapa befejezte a pakolást, úgyhogy beültek az autóba és elindultak. Bobulának feltűnt, hogy a madarak ilyen korán egyáltalán nem énekelnek, legfeljebb horkolnak, és az emberek is mind húzzák a lóbort, mert az utcán nem látott egy lelket sem. Mire beértek városba, hajnalodni kezdett. A piacon kipakolták a paradicsomot, a paprikát és a retket egy nagy asztalra. A zöldségekből egy csapásra áru lett. Az áru fényesen csillogott a harmattól, de ezt Bobula csak akkor vette észre, mikor véletlenül ráült egy csomag retkekre. A nap lassan, de kitartóan kúszott egyre feljebb az ég teteje felé, talán már ő is megunt a reggeli hideget.

Lassan felébredtek a környékbeli házak. Szállingózni kezdtek a gömbölyű paradicsomok, a ropogós piros és fehér paprikák, a farkincával kérkedő retkek és a borzas fejű saláták csodálói. Az első vásárlók úgy néztek ki, mint a holdkórosok, akik nem találtak vissza az ágyukba. Olyan pici volt a szemük, mint a vakondnak, mikor véletlenül előbújik a földből. Bobula rögtön látta rajtuk, hogy csak azért jöttek ki a piacra, hogy paprikát vegyenek tőlük. Netán kettőt. A paprika szárával ugyanis ki tudják támasztani a szemhéjukat. A későbbi órákban érkező vásárlók kipihentebbek voltak ugyan, de farkaséhesek. Nem csoda, hisz még reggeli előtt érkeztek, és itt szereztek be a reggelinek valót.

Nagyi egy kötényt kötött Bobula derekára. Barna kötényt, sárga virágokkal három nagy zseb volt rajta. Az egyikben voltak az üres zacskók, amibe a zöldséget tették, a második zsebben a papírpénzt tartották, a harmadikban pedig az aprópénzt. A nagymamának pont ugyanilyen köténye volt, csak nagyobb. Bobula a fejére tette az új széles karimájú piros masnis szalmakalapját és munkába állt.

A paradicsomokhoz állt be. A vezetőjük lett, döntött a sorsukról. Ki marad, és ki megy. A paradicsomok meg se mukkantak. Szófogadóan gyűltek a zacskókban. A mérlegen vigyázállásban álltak, és egyforma léptekkel meneteltek be a vásárlók táskájába. A nagymama segített kicsit az unokájának, de csak másodkapitány volt. Bobula főkapitány kezében volt az irányítás.

Jegyzeteljétek ki a legfontosabb információkat a szövegből!

A jegyzet lehet:

Gondolattérkép

Táblázat

Rajz, stb.

Ez Bobula harmadik története.
 Olvassátok el, aztán alkossátok újra!

- Dútorka! - kiáltott föl hirtelen Bobula.

A szemöldöke magától elkezdett összehúzódni, mikor meghallotta ezt a nevet, mignem a homlokán veszélyt jelző ránc jelent meg. Bobula és Dútorka nem találkoztak mióta elkezdődött a szünidő, aminek Bobula nagyon örült.

- Úgy nézel ki, mint valami madárijesztő! - indított támadást Dútorka.

Dútorka a hasát fogta nevéttében. Bobulának még a lélegzete is elállt meglepetésében. Így megsérteni a szépséges, vadiúj kalapját, amivel nem akármilyen kalandokba keveredett. Az új kötényéről nem is beszélve. Mikor a nagymamájának is pont ilyen van.

- Csak azért, hogy téged elijesszelek! Mi lenne, ha odébbállnál? Úgyse veszel semmit, csak beárnyékolod a portékánkat! - vetette oda Bobula és odafordult a paradicsomokhoz. Többé nem vett tudomást Dútorkáról.

Szerencsére ez a kis összetűzés nem vetette vissza a vásárlók vásárlási kedvét. Először a retek fogyott el, majd a paradicsom is, úgyhogy Bobula befejezte a munkát. Nem szólt senkinek egy szót sem, csak visszahúzódott az autóba, összegömbölyödött, mint egy sün, és egy perc múlva már mélyen szuszogott álmában.

Jegyzeteljétek ki a legfontosabb információkat a szövegből!

A jegyzet lehet:

Gondolattérkép

Táblázat

Rajz, stb.